

de tidligere Patientbygninger: i det hvide opførte af gule Mursten og med Skifertage. — Alt dette finder Udvalget, af hvis 9 Medlemmer de 6 have gæstet Anstalten og gjort sig bekendt med dens hvide og indre Forhold, i sin gode Orden. Paa den nuværende Sindsfygeanstalt ved Middelfart findes ingen overdaadige Bygningsformer, ingen udæstende eller pralende Forsiringer; Bygningsstilen er ædel og alvorlig som Gerningen, den er bestemt til at rumme. Det hele er et smukt og storladent Anlæg, af hvilket Staten har megen Være. Men det maa dog undre os, at medens der i 188 kun forlangtes 1,731,000 Kr. til Grundlæggelse af den hele Anstalt med dens 15 Bygninger og omfattende Ingeniørarbejde, så forlanges der nu paa det foreliggende Forslag 788,000 Kr. til Opførelse af de aatænkte 4 Nybygninger med tilhørende Ingeniørarbejde og Hæveanlæg. Et Gennemsyn af det af Professor, Bygningsinspektør Vilh. Petersen udarbejdede Overlag har da ogsaa overthydet os om, med hvilken unødvendig Rundhaandethed det er affattet. Udvalget mener, at Priserne saa vel paa Materialier som paa Arbejde for de fleste Posters Bedkommende ere ikke saa lidt højere end nødvendigt. Under Forhandlinger i Folketinget er det af flere Medlemmer atter og atter fremhævet, hvor nødvendigt det er, at Staten kommer til en sparsommeligere Byggemaade, og navnlig er der gentagne Gange anset over Maaden, hvorpaa Statens Arkitekter honoreres. Udvalget kan ikke noksom anbefale paa dette Omraade at holde igen saa meget som muligt, og man finder ganske særlig den Praksis, at Arkitekten lønnes med 3 pCt. af Byggesummen, aldeles meningsløs og forkastelig. Skulde en Bygmester interesseres i Byggesummen, da urde det vel dog være i at faa denne saamt lagt ned som muligt. Der er ingen Mening i, at en Arkitekt skal have et Honorar paa 17,600 Kr. for at planlægge og lede Opførelsen af de fire nye Vælehuse, hvis Stil og Indretning er forud givet ved de allerede paa Stedet værende Bygninger. Udvalget er derfor enig i, at den i

Lovforslaget forlangte Sum 904,000 Kr. uden Skade kan sættes ned til 800,000 Kr.; og man gaar ud fra, at Staten ved forstandig Vicitation, ved Modtagelsen af Leverancer og lignende vil kunne bygge forsvarelig og endda holde den store, men nødvendige Byggeudgift inden de her foreskrevne Grænser.

Sindsfygeanstalten ved Middelfart bliver, naar den her omhandlede Udvidelse er sat i Værk, et meget betydeligt Anlæg, hvis Drift stiller særdeles store aarlige finansielle Krav til Statskassen, og hvis Ledelse kræver megen Dygtighed, ikke blot i lægevidenskabelig, men ogsaa i rent økonomisk og praktisk Henseende. Udvalget mener derfor, at der til en saadan Anstalts Ledelse kræves en virksom Direktion. Nu er der vel allerede en Direktion for Sindsfygeanstalten ved Middelfart; den bestaar, saa vidt vides, af Kammerherre Cederfeld de Simonsen, Overlægen samt Byfogden i Middelfart; men Udvalget kan ikke erkende en saadan Sammensætning for heldig. Navnlig mener man det uheldigt, at Byfogden i Middelfart, der jo er Politimester og Underdommer paa Stedet, samtidig er Medlem af en Direktion, om hvis underlagte Anliggender han kan blive kaldet til at dømme Udvalget henstiller derfor, at der ved indtrædende Ledighed foruden Statsmagtens og Lægevidenskabens nærmere Repræsentanter indsættes en Mand, som ikke er Embedsmand, men som med et praktisk Blik paa økonomiske Forhold forener en livligere Vækselvirkning med Befolkningen og saaledes kan danne et gavnligt Mellemled mellem denne og Anstalten.